

Přesně 24.12.1991 – na Štědrý den se mi zdálo toto:

Sedím ve třídě ve škole, když tu se náhle od dveří ozve: „Wimpy, teda pane učiteli!“
Byl to Smetáček.

„Pojď dál a nestyd' se“, povídám mu.

„Já se nestydím, já ti jdu jen říct, že tu lopatu máš u nás doma.“

„Jakou lopatu?“, ptám se nechápavě.

„No přece tu, co nám ukradli v Podholí.“

Nakonec z něj vylezlo, že když jsme byli naposledy v Podholí, měl na starosti naši modrou táborovou kárku a lopatu a někdo mu je ukradl. Sehnal tedy jinou lopatu a měl ji u sebe doma.

„Čert vem lopatu, horší je to s kárkou“, povídám.

Zanedlouho jsme jeli znovu do Podholí. Vypadalo to tam ale nějak jinak, nedaleko základny byly nějaké domky. A co nevidíme – u jednoho z nich stála naše kárka přetřená na bílo. Na několika místech ale prosvítala původní modrá barva. Zazvonil jsem u dveří, otevřela mi nějaká ženská, já jí nabídl deset korun a povídám:

„To máte za to natření a my si tu kárku zase vezmem. Příště nám ji nekrad'te, děti si na ni našetřily z příspěvků.“

Paní se ani nebránila, jen blekotala, že to chtěli zkusit a mysleli, že si toho nevšimnem. Vtom jsem uviděl, že všude kolem jsou po zemi rozházené napínáčky a začal je sbírat aby si je někdo nezapíchl do nohy. Jeden z nich měla ta baba na bačkoře (měla kostkované „přezkáče“). Sebral jsem jí ho taky a dostal facku se slovy „Sprost'áku.“ Popadl jsem tedy kárku a šel za ostatními do srubu. Co bylo dál už si nepamatuji.

Wimpy